

nok en fjælden Bestebenhed, naar der som her er Spørgsmaal om at stille Forordninger til det offentlige.

Ordføreren (Clausen): Jeg vil blot gøre opmærksom paa en Trykfejl, som er kommen ind i 4de Stykke af § 1, hvor der staar „Regatarernes“, medens der skulde staa „Regatisternes.“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Boos): Jeg slutter mig ganske til den varme Anerkendelse baade af afdøde Professor Kellers og af den nuværende Professor Kellers Virksomhed i denne Sag, som er bleven udtalt baade af den ærede Ordfører for Flertallet og af Mindretallets ærede Ordfører, og jeg har jo vist dette i Gerningen ved at forelægge et Lovforslag gaaende ud paa at sikre begge disse Anstalters fortsatte Bestaaen ud over de Tilfældigheder, hvoraf de kunne rammes, saa længe de ere under rent privat Ledelse. Det Forslag, der nu foreligger, fjerner sig imidlertid meget langt fra det, som jeg oprindelig havde tilsigtet, og jeg kan egentlig ikke længere erkende det for at være mit Forslag. Det vil erindres, at jeg oprindeligt fremsatte i det andet Ting et Forslag, som gik ud paa de Kellerske Anstalters Overtagelse af Staten, jeg mente herved at træffe den Ordning, som var den hensigtsmæssigste, og som var forudsat i Loven af 1879 om Oprettelsen af et Muhl, nemlig „Karens Minde“, der jo hører til de Kellerske Anstalter. Det er ogsaa der forudsat, at Anstalterne kunde gaa over til Staten, og det er en Ordning, som ogsaa er anbefalet af Flertallet i den store Kommission, der har haft med Landsvægevesenet at gøre, og hvis Betænkning blev afgivet kort efter, at jeg overtog Kultusministeriet. Dette Grundlag blev imidlertid helt opgivet i det andet Ting, og der blev første Gang stabt et andet Grundlag, nemlig de Kellerske Anstalters Overgang til en selvejende Institution. Magtet jeg havde næret Betænknelighed ved denne Ordning og stadig ogsaa troet, at den af mig først foreslaaede Ordning havde sine Fordele frem for denne, var det mig dog saa meget om Sagen at gøre, at jeg accepterede det Grundlag, som Landstinget saaledes havde opstillet, og gik ind paa den Ordning, som ved Samarbejde med mig blev nærmere

udarbejdet i det Forslag, som nu i Mar eller allerede i Fjor blev fremsat for dette Ting. Nu viser det sig atter, at der af dette Tings Udvalg er gjort en helt ny Forandring af det Grundlag, idet der er opstillet et helt nyt Forslag som Endringsforslag. Det er altsaa det tredje i Rækken, og dette lover i og for sig ikke noget godt; thi det synes da, at det Maal, hvorom alle ere enige, nemlig at sikre de Kellerske Anstalter mod de under en privat Ledelse truende Farer eller Misligheder, maa være saare vanskeligt at naa, idet Vejen til at naa dertil er meget besværlig. Jeg havde imidlertid ladet mig det være meget paaliggende, hvor fjernt det foreliggende Forslag fra Udvalgets Side end er fra min oprindelige Tanke, og delvis ogsaa fra det, som blev fremsat af mig, efter at det var vedtaget af Landstinget, i Sagens Interesse at undersøge, om jeg ikke kunde gaa ind paa det nyskabte Grundlag, og det mener jeg da at kunne med Hensyn til Hovedtanterne deri. Der er nemlig to Hovedtanter, eller tre maaste, hvori Forslaget nu afviger fra det af Landstinget vedtagne og af mig fremsatte Forslag. Det ene Punkt er, at man har ønsket at træffe en Ordning, der skulde række ud over den nuværende Forstanders, Professor Kellers Afgang fra Stillingen. Det havde man ikke tænkt sig, saaledes som Forslaget er vedtaget af Landstinget, det der i dets Affattelse var en Revisionsparagraf, som gik ud paa, at „ved første Forstanderstifte blive de i denne Lov indeholdte Bestemmelser om Anstalternes Ledelse og Tilsyn hermed at underkaste en Revision.“ Man mente, det var vanskeligt at staa fast nu, hvad der i en forhaabentlig sen Fremtid kunde være den ønskelige Ordning. Jeg er imidlertid villig til at arbejde med derpaa, dersom det er gørligt, og jeg tror, det er gørligt, at træffe en Ordning, som overflødiggør en Revisionsparagraf, og allerede nu fastslaar en Ordning, som man tænker sig skal være den definitive og række ud over den nuværende Forstanders Liv og Virksomhed. Det andet Hovedpunkt kan jeg ogsaa arbejde med paa at udforme, nemlig, at man indsætter et Tilsynsraad ved Siden af Forstanderen, etablerer en egentlig Direktion eller Bestyrelse, med den fylldigere Besøjselse og Opgave, som ligger i selve Betegnelsen. Endelig er der det tredje Hovedpunkt, hvori